

Abstrakt

Tato diplomová práce se zaměřuje na analýzu role zvířat v biblickém textu, konkrétně v Genesis 1-11. Kriticky se staví proti představě, že biblické pojetí vztahu člověka a zvířat tvoří základ našeho současného chápání tohoto vztahu. Naopak se snaží prokázat odlišnost biblické koncepce, kterou artikuluje pomocí termínů analogického myšlení (Douglas) a analogismu (Descola). Klíčovou roli hraje také otázka oběti. Práce vychází z teorie oběti Jonathana Klawanse, kterou dále rozvinul Ken Stone a která je založena na konceptu analogie. Analýza se zaměřuje na tři klíčové pasáže (Genesis 2-3, 4 a 6-9), ve kterých ukazuje, jak text ustavuje mezilidské vztahy skrze zvířata, nikoli v protikladu k nim. Diskutuje rovněž představu násilí podmíněného péčí, kterou v souvislosti s obětí identifikuje Ken Stone. V rámci tzv. exkurzů jsou z perspektivy této práce stručně představeny další části zkoumaného textu, jako je stvoření (Genesis 1) a pojem obrazu Božího. Argumentace práce je v rámci animal studies inspirována přístupem diference a kritikou pojmu „zvíře“ (Derrida). Na základě tohoto přístupu práce ukazuje, že biblický text neoperuje s ekvivalentem termínu „zvíře“, ale používá různé termíny s odlišnými významovými poli. Konkrétně se věnuje termínu „nefeš chajja“, který navrhuje překládat jako „živé hrdlo“. Tento odlišný slovník práce propojuje s konceptem analogismu. Cílem práce není zpochybnit, že v biblickém textu existuje rozdíl mezi člověkem a zvířaty, ale ukázat jeho odlišné fungování, které souvisí s odlišným chápáním lidí i ostatních živých bytostí.